

2. Määrust nr 44/2001 tuleb tõlgendada nii, et:

— sellises olukorras nagu põhikohtuasjas, kus tarbija, kes on pikaajalise kinnisvara tagatisega laenulepingu pooleks, mis kohustab teda teist lepinguosalist teavitama igast aadressimuutusest, loobub oma elukohast enne lepinguliste kohustuste rikkumise tõttu tema vastu hagi esitamist, allub nimetatud hagi kõnealuse määruse artikli 16 lõike 2 alusel selle liikmesriigi kohtutele, kus asub tarbija viimane teada olev alaline elukoht, kui need kohtud ei suuda sama määruse artikli 59 kohaselt teha kindlaks kostja tegelikku elukohta ning neil puuduvad tõendid, mis võimaldaksid järeldada, et kostja tegelik alaline elukoht asub väljaspool liidu territooriumi;

— selle määrusega ei ole vastuolus liikmesriigi siseriikliku menetlusõiguse sätte kohaldamine, mis selleks, et vältida kohtuliku arutamise mitteväimaldamist, võimaldab läbi viia menetluse isiku suhtes, kelle alaline elukoht ei ole teada ja kes selles menetluses ei osale, kui vaidlust menetlev kohus tagab enne otsuse tegemist, et kostja leidmiseks on tehtud kõik järelepärimised, mida nõuavad hoolsuse ja heauskuse põhimõtted.

(¹) ELT C 246, 11.9.2010.

Euroopa Kohtu (teine koda) 10. novembri 2011. aasta otsus (Augstākās tiesas Senāts'i eelotsusetaotlus — Lāti) — Norma-A SIA, Dekom SIA versus Latgales plānošanas reģions, Ludzas novada dome õigusjärglane

(Kohtuasi C-348/10) (¹)

(Hanked — Direktiivi 2004/17/EÜ — Artikli 1 lõike 3 punkt b — Direktiiv 92/13/EMÜ — Artikli 2d lõike 1 punkt b — Mõiste „kontsessioon teenustele” — Bussiga ühistransporditeenuse osutamine — Õigus realiseerida teenust ja teenuseosutajale kahjumi hüvitamiseks teatud summa maksmine — Teenuse realiseerimisega seotud risk, mis on piiratud siseriiklike õigusnormidega ja lepinguga — Riigihanke vaidlustusmenetlus — Direktiivi 92/13/EMÜ artikli 2d lõike 1 punkti b vahetu kohaldatavus lepingutele, mis on sõlmitud enne direktiivi 2007/66/EÜ ülevõtmise tähtaja möödumist)

(2012/C 25/20)

Kohtumenetluse keel: läti

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Augstākās tiesas Senāts

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Norma-A SIA, Dekom SIA

Kostja: Latgales plānošanas reģions, Ludzas novada dome õigusjärglane

Ese

Eelotsusetaotlus — Augstākās tiesas Senāts — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused (ELT L 134, lk 1; ELT eriväljaanne 06/07, lk 19), artikli 1 lõike 3 punkti b ja nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise kohta (EÜT L 76, lk 14; ELT eriväljaanne 06/01, lk 315), mida on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/66/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiive 89/665/EMÜ ja 92/13/EMÜ riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise korra tõhustamise osas (ELT L 335, lk 31), artikli 2d lõike 1 punkti b tõlgendamine — Teenuste kontsessiooni mõiste — Leping, mis näeb ette bussiga ühistransporditeenuse osutamise, mille eest vastutasuks antakse õigus teenust realiseerida ja hankija hüvitab teenuseosutajale sellest teenuseosutamisest tekkiva kahjumi, kusjuures teenuseosutamise seotud riski piiravad siseriiklikud õigusnormid ja viidatud leping — Riigihankelepingute sõlmimise läbivaatamise kord — Direktiivi 92/13/EMÜ artikli 2d lõike 1 punkti b vahetu kohaldatavus Lātis enne direktiivi 2007/66/EÜ siseriiklikku õigusesse ülevõtmise tähtaja möödumist sõlmitud riigihankelepingute suhtes.

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. märtsi 2004. aasta direktiivi 2004/17/EÜ, millega kooskõlastatakse vee-, energeetika-, transpordi- ja postiteenuste sektoris tegutsevate ostjate hankemenetlused, tuleb tõlgendada nii, et direktiivi artikli 1 lõike 2 punkti d tähenduses on „teenuste hankeleping” leping, millega edukas pakkuja ei kannaks selle teenuse osutamist reguleerivate avaliku õiguse normide ja lepingusätete alusel suurt osa riskist, mis tellijal tekib. Siseriiklik kohus peab hindama, kas põhikohtuasjas käsitletud tehing tuleb liigitada teenuste kontsessiooniks või teenuste hankelepinguks, võttes arvesse selle tehingu kõiki tunnusoone.

2. Nõukogu 25. veebruari 1992. aasta direktiivi 92/13/EMÜ veevarustus-, energeetika-, transpordi- ja telekommunikatsioonisektoris tegutsevate üksuste hankemenetlusi käsitlevate ühenduse eeskirjade kohaldamisega seotud õigusnormide kooskõlastamise

kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2007. aasta direktiiviga 2007/66/EÜ) artikli 2d lõike 1 punkt b ei ole kohaldatav riigihankepingutele, mis on sõlmitud enne direktiivi 2007/66 ülevõtmistähtaaja lõppu.

(¹) ELT C 246, 11.9.2010.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 24. novembri 2011. aasta otsus — Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-379/10) (¹)

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Üldpõhimõte, mille kohaselt on liikmesriik oma viimase astme kohtule omistatava liidu õiguse rikkumise eest vastutav — Riigi igasuguse vastutuse välistamine asjaolu tõttu, et viimase astme kohus tõlgendas õigusnorme või hindas faktilisi asjaolusid ja tõendeid — Siseriikliku seadusandja poolne riigi vastutuse piiramine, kui tegu on kohtu tahtluse või tõsise üleastumise juhtudega)

(2012/C 25/21)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: L. Pignataro ja M. Nolin)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri ja *avvocato dello Stato* G. De Bellis)

Ese

Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Üldpõhimõte, mille kohaselt on liikmesriik oma viimase astme kohtule omistatava liidu õiguse rikkumise eest vastutav — Vastutus, mis on piiratud vaid tahtluse või tõsise üleastumise juhtudega.

Resolutsioon

1. Kuna Itaalia Vabariik

— välistas igasuguse riigi vastutuse kahju eest, mille on eraisikutele tekitanud viimase astme kohtu poolt liidu õiguse rikkumine, kui rikkumine tuleneb selle kohtu poolt õigusnormide tõlgendamisest või asjaolude ja tõendite hindamisest, ja

— piiras vastutuse üksnes tahtluse või tõsise üleastumise juhtudega,

vastavalt õigusemõistmise käigus tekitatud kahju hüvitamist ja kohtunike tsiviilvastutust käsitlev 13. aprilli 1988. aasta seaduse nr 117 [legge n. 117 (sul) risarcimento dei danni cagionati nell'esercizio delle funzioni giudiziarie e responsabilità civile dei magistrati] artikli 2 lõigetele 1 ja 2, on Itaalia Vabariik rikkunud

kohustusi, mis tulenevad üldpõhimõttest, mille kohaselt on liikmesriik oma viimase astme kohtule omistatava liidu õiguse rikkumise eest vastutav.

2. Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

(¹) ELT C 301, 6.11.2010.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 10. novembri 2011. aasta otsus (Amtsgericht Bruchsal eelotsusetaotlus — Saksamaa) — kriminaalasjas QB (*) süüdistuses

(Kohtuasi C-405/10) (¹)

(Keskkonnakaitse — Määrus (EÜ) nr 1013/2006 ja määrus (EÜ) nr 1418/2007 — Jäätmesaadetiste kontroll — Ammendunud katalüsaatorite Liibanoni väljaveo keeld)

(2012/C 25/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Amtsgericht Bruchsal

Kriminaalmenetluse põhikohtuasja pool

QB (*)

Ese

Eelotsusetaotlus — Amtsgericht Bruchsal — Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta (ELT L 190, lk 1) artikli 37 ja komisjoni 29. novembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1418/2007, milles käsitletakse teatavate Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1013/2006 III ja IIIA lisas loetletud jäätmete väljavedu taaskasutamise eesmärgil teatavatesse riikidesse, mille suhtes ei kohaldata OECD otsust jäätmete riikidevahelise veo kontrolli kohta (ELT L 316, lk 6), tõlgendamine — Keeld eksportida Liibanoni jäätmerühma B1120 (katalüsaatorid) kuuluvaid jäätmeid

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2006. aasta määruse (EÜ) nr 1013/2006 jäätmesaadetiste kohta artikli 36 lõike 1 punkti f ja artiklit 37 ning komisjoni 29. novembri 2007. aasta määruse (EÜ) nr 1418/2007, milles käsitletakse teatavate Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1013/2006 III ja IIIA lisas loetletud jäätmete väljavedu taaskasutamise eesmärgil teatavatesse riikidesse, mille suhtes ei kohaldata OECD otsust jäätmete riikidevahelise veo

(*) Teave on kustutatud või asendatud seoses isikuandmete kaitse ja/või konfidentsiaalsusega.